

[Mimi Jakobsen]

godt. Jeg er også glad for udtrykket om, at bristepunktet er nået, og ønsket om, at man revurderer det hele. Jeg siger ikke, at der næste år kun skal bruges 2 mia. kr., eller at det er de 9,5, der er noget galt med, men jeg kan ikke lide den måde, det bliver brugt på.

Det andet, jeg vil sige til hr. Svend Auken, er, at jeg også opfattede statsministerens tale i dag som en erkendelse af, at der er andre punkter end dagpengene, der drøftes. Statsministeren nævnte faktisk uddannelses- og beskæftigelsesaktiviteterne her, og det mener jeg er vigtigt at få slået fast.

Det sidste, jeg vil sige, er selvfølgelig et svar til hr. Holger K. Nielsen. Vi vil slet ikke stemme for nogen dagsordener i dag. Jeg kan dog sige, at der faktisk er punkter i den, jeg ikke bryder mig om – bl.a. går jeg ikke ind for en udvidet barselorlov – men grunden til, at vi ikke vil, er en anden. Jeg kan godt forstå, at S og SF rejser en forespørgsel, det er en mærkesag, og de vil gerne tage lidt patent på det – al ære og respekt for det – men vi mener ikke, man skal låse sig fast i dagsordener, hvor den ene part siger noget og den anden part så skal stille nogle andre punkter op.

Vi har brug for i de drøftelser, der forhåbentlig skal i gang faktisk mellem alle partier her, at få flettet de ting ind, som vi hver især er interesseret i at få undersøgt og få vurderet, inden vi tager stilling til, hvad en arbejdsmarkedspolitisk reform kan gå ud på. Jeg hilser det velkommen, hvis andre partier har nogle tanker, som jeg måske ikke umiddelbart går ind for. Lad os få dem ind i den sammenhæng, men lad os lade være med at lukke døre i dag. Det er der ingen der kan bruge til noget som helst. Derfor vil vi undlade at stemme til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg står her med teksten til statsministerens svar i dag, og desværre siges det her – statsministeren er her selv, så han kan rette misforståelser – at man alene inviterer Folketingets partier til forhandlinger om principperne i en finansieringsreform af dagpengesystemet. Det er det, der lægges op til, og det synes jeg naturligvis er helt utilfredsstillende.

Det var på den baggrund, jeg kvitterede for den invitation, der var til en arbejdsmarkedsre-

form, hvor også spørgsmålet om dagpengesystemet kunne indgå, men hvor det blev skubbet til den plads, jeg synes det skal have. Hvis det var så let at ændre dagpengesystemet, havde man vel gjort det i de ni år, man har siddet med regeringsansvaret.

Må jeg minde om, at vi så sent som i foråret forhandlede dagpengesystemet igennem og var vældig godt tilfredse med det resultat, der kom ud af det – i hvert fald nogle af os. Men næppe var blækket tørt på papiret, før vi igen talte om dagpengereform. Kunne vi nu ikke samle os om, at det, der er problemet i Danmark, er, at der er for få gode job i forhold til de mange mennesker, der gerne vil bestille noget?

Det fører mig frem til min sidste betragtning: Selv verdens bedste uddannelses- og arbejdsmarkedspolitik kan ikke erstatte en aktiv industri-, erhvervs- og beskæftigelsespolitik. Hvis ikke der er job i erhvervslivet, hvis ikke virksomhederne trives og går godt, og hvis ikke det offentlige har mulighed for at løse sine opgaver – og det vil sige økonomi til at ansætte folk – kan vi tage folk på alle de kurser, give al den uddannelse, de overhovedet vil, uden at det hjælper, for det er ikke den rigtige måde at gøre det på. Derfor hører den aktive erhvervs- politik, den aktive beskæftigelsesindsats med alle de aspekter, der nu indgår i det, og arbejdsmarkedspolitikken uløseligt sammen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det, der inspirerede mig til en kort bemærkning, var ordvekslingen mellem fru Mimi Jakobsen og hr. Holger K. Nielsen om vores mange forskellige tilbudssystemer og løntilskudsordningen, for den overvejelse, i hvert fald vi har gjort os, også i de tyve ideer, vi fremlagde i august måned, er, at det er helt utilfredsstillende, som hr. Holger K. Nielsen også var inde på, at det private erhvervsliv i så ringe grad er tilskyndet til at tage de langtidsledige ind. Der er jo ingen tvivl om, hvad årsagen er: Årsagen er præcis den, at de er langtidslidende, at man kommer alt for sent ind med at give de arbejdsløse muligheden for med løntilskud at få en eller anden tilknytning til det private erhvervsliv, der kan føre frem til en varig beskæftigelse.